

ဝင်းဂိတ်
ဗဟုပြုသစ်သင်ရေး
မောင်မြတ်မိုး

With Wingate in Burma
David Halley

ဝင်းဂိတ်၏ ဗမာပြည်စစ်ဆင်ရေး

မောင်မြတ်မိုး

with Wingate in Burma - David Halley

အခန်း - ၁

စွန့်စားခန်း ဇာတ်လမ်းများထဲမှ သူရဲကောင်းများက အမြဲတမ်း လိမ့်နေသော ကျောက်တုံးများ ဖြစ်နေကြဟန်တူသည်။ ကျွန်တော် သူရဲ ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟု မကြေညာပါ။ သို့သော် ဤဇာတ်လမ်း၏ အဓိက ပုဂ္ဂိုလ်က ကျွန်တော်ဖြစ်နေသည်။ လိမ့်နေသော ကျောက်တုံးသည် ရေညှိမတက်ဟူသော ယေဘုယျစည်းမျဉ်းက ခြွင်းချက်မရှိသည်ကို ဤနေရာတွင် သင်တွေ့ရလိမ့်မည်။ ကျွန်တော် နှစ်ပေါင်းအတော်များများ လိမ့်နေခဲ့ပြီး၊ တက်သင့်တက်ထိုက် သလောက်သာ ရေညှိတက်ခဲ့သည်။

ဝင်းဂိတ်စစ်ဆင်ရေး မှတ်တမ်းကို အစမပြုခင် ကျွန်တော်နှင့် ပတ်သက်သရွေ့ စာရှုသူကို တစ်စုံတစ်ရာ ပြောပြထားလျှင် ပိုကောင်းလိမ့်မည်။ သို့သော် ပထမဆုံးအနေဖြင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း လုပ်ရမည့် အရာတစ်ခုရှိသည်။ ဤအရာက ပြည့်စုံသော စစ်ဆင်ရေးသမိုင်း မဟုတ်ပေ။ ဗိုလ်မှူးချုပ် ဝင်းဂိတ် ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် စာရှုသူကို ပြည့်စုံသော စစ်ဆင်ရေးသမိုင်း ပြောပြနိုင်မည်လား ဆိုသည်ကို ကျွန်တော် သံသယဖြစ်မိသည်။ ဤအရာက စစ်ဆင်ရေး၏ ပိုမိုသေးငယ်သော အစိတ်အပိုင်းကိုသာ ပြန်လည်ပြောပြ ခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းအထဲတွင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပါဝင်သည်။ လျှို့ဝှက်သော မဟာဗျူဟာ အသုံးပြုမှုကို ဤစာအုပ်ထဲတွင် ဖော်ပြမထား

ချေ။ သို့မဟုတ် ရရှိသော ရလဒ်များနှင့် ရည်မှန်းချက်များကို ဖော်ပြမထား
ချေ။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ဤစာအုပ်ထဲတွင် ပါရှိသော အဖြစ်အပျက်များကို
ကျွန်တော် တွေ့ရှိရသလောက် တစ်ဝက်လောက် သင်စိတ်လှုပ်ရှားမှု ဖြစ်
လျှင် သင် သည်းထိတ်ရင်ဖို စာအုပ်တစ်အုပ်ဖတ်ဖို့ လိုအပ်လိမ့်မည် မဟုတ်
ပေ။

ကျွန်တော့်အဖေက ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူက သူ၏ အလုပ်
ကို ဂုဏ်ယူသည်။ ကျွန်တော်၏ ကလေးဘဝနှင့် လူငယ်ဘဝ တစ်လျှောက်
တွင် လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာဖို့ မျှော်လင့် နိုင်သော အကောင်းဆုံး အရာက
သူ၏အပေါင်းအပါ လူများကို ဆေးဝါး ကုသပေးသူတစ်ယောက်
ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း နားလည်ခဲ့သည်။ ၎င်းက
ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲတွင် အမြဲတမ်း စွဲထင်နေပြီး၊ ၎င်းက ကျွန်တော်၏ဘဝ
ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်း ဖြစ်ရမည်။

ထို့ကြောင့် ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် ဆရာဝန်ဖြစ်ရမည်ဟု
ဆုံးဖြတ်သည်။ ကျွန်တော် ကျောင်းထွက်ပြီး၊ အကြိုစာမေးပွဲ ဖြေသောအခါ
ဘုန်းခနဲကျသည်။ ကျွန်တော့်အဖေနှင့် ကျွန်တော်က ကတိစကားရှိထား
ကြသည်။ သူက ကျွန်တော် ညဉ့်နက်သန်းကောင်အထိ စာကြိုးစား ရမည်
ကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းနားလည်အောင် လုပ်သည်။ သူရွေးချယ်
ထားသော အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်း အလုပ်ဆီသို့ ကျွန်တော် ပထမဆုံး
ခြေလှမ်း လှမ်းရမည်။ သို့မဟုတ်လျှင် . . . ။ အပြန်အလှန်အားဖြင့်
ကျွန်တော်က ဆေးပညာဌာနတွင် သူဘာလုပ်ပေး နိုင်ကြောင်း၊ သူ့ကိုရှင်းပြ
ပြီး အထုပ်အပိုး ပြင်၍ အိမ်မှထွက်လာခဲ့သည်။ နှစ် ၂၀ ကြာပြီးနောက်၊
နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ကြည့်သောအခါ ဤအရာအားလုံးက အတော်
အလဟဿ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဖြစ်ပျက်ပုံက ထိုအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်အိမ်ကို မည်သည့်အခါမှ မပြန်တော့ချေ။

ယော့ခမြို့ကို ကျွန်တော်သွားပြီး အဖေ၏ညီမထံတွင် နေသည်။ သူမနှင့် သူမ၏ခင်ပွန်းက ကလေးမရှိကြချေ။ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ကာလ ကြာရှည်က ပျောက်ဆုံးခဲ့သော သားတစ်ယောက် ကဲ့သို့ ကြိုဆိုကြသည်။ နောက် ၁၂ လကြာ ထိုနေရာတွင် ကျွန်တော် တည်းခိုပြီး တိုက်ကြက် တစ် ကောင်၏ ဘဝဖြင့် နေထိုင်သည်။ ၎င်းနောက်တွင် ဘာမှားယွင်းသွားသည် ကို ကျွန်တော် မည်သည့်အခါမှ အမှန်တကယ် မသိရချေ။ သို့သော် ဤ ယုယမှုအားလုံးက ကျွန်တော့်ကို ဖျက်ဆီးနေကြောင်း ကျွန်တော့်အဒေါ်ကို တိုက်တွန်းနေရာတွင် နောက်ဆုံး၌ အဖေ အောင်မြင်သွားသည်ဟု ယခု ကျွန်တော်ကျိန်သေ သိရှိနေသည်။ သူမ၏ စိတ်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ရှိ နေသည်ကို ကျွန်တော် မြင်သည်။ တစ်နေ့တွင် သူတို့က ကျွန်တော့်ကို စိတ် မကောင်းစွာဖြင့် အိမ်ပြန်ခိုင်းပြီး၊ ရထားပေါ်သို့ တင်ပေးကြသောအခါ ၎င်း က ကျွန်တော့်အတွက် အမှန်တကယ် အံ့အားသင့်စရာမဟုတ်ပေ။ ဤ အချိန်၌ ကျွန်တော့်ကို ဆရာဝန်စာမေးပွဲ ပြန်ဖြေဖို့အတွက် မျှော်လင့်နေကြ သည်။ သို့သော် ယခု ကျွန်တော်က ယခင်ကကဲ့သို့ ဆရာဝန် ဖြစ်ချင်စိတ် မ ရှိတော့ချေ။ ကျွန်တော့် အိတ်ထောင်ထဲတွင် ပိုက်ဆံတစ်ပေါင်၊ နှစ်ပေါင်ရှိ ပြီး၊ ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက် နိုင်စွမ်း အပြည့်အဝ ရှိသည်ဟု ယုံကြည်နေသည်။ ထို့ကြောင့် လီဗာပူးလ်သို့ ကျွန်တော် ထွက်ခွာသည်။ သင်အိမ်မှ ထွက်ပြေးနေသော အခါ ပင်လယ်ဆီသို့ အမြဲတမ်းသွား သည်။ လီဗာပူးလ်၏ အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပင်လယ်ရှိလိ မ့်မည်။

ထိုနေရာတွင် လူအများအပြားရှိပြီး၊ သူတို့က ကျွန်တော်၏ပိုက်ဆံကို ဝိုင်းဝန်းသုံးဖြုန်း ပေးကြရာတွင် ဝမ်းသာအားရ ကူညီကြသည်။ သုံးလေး

ရက်အတွင်း ကျွန်တော် ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှ မကျန်တော့ပေ။ ကျွန်တော် ပိုင်ဆိုင်သော တန်ဖိုးရှိသမျှ အရာအားလုံးကို ကျွန်တော် ရောင်းချရသည်။ ကျွန်တော်က ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးသော လူတစ်ယောက် အလျှင်းမဟုတ် ချေ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ကျွန်တော်၏ အခက်အခဲမှ လွတ်မြောက်ရန် အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းက ရဲကိုအကူအညီ တောင်းခြင်း ဖြစ်သည်ကို ကျွန်တော် တွေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို စိတ်ရှည် လက်ရှည် နားထောင်ကြပြီး၊ ကျွန်တော့်အဖေနှင့် ဆက်သွယ်ရန် ကတိ ပေး၍ ကျွန်တော့်ကို ဘဲလ်မောင့်ရတ် လူငယ်ထိန်းသိမ်းရေး ကျောင်းသို့ ပို့ ကြသည်။ ဤအရာက ကျွန်တော့် စွန့်စားခန်းများ၏ အဆုံးသတ်ဖြစ် ကောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ လူငယ်ထိန်းသိမ်းရေး ကျောင်းကို ကျွန်တော်များစွာ ဂရုစိုက်ခဲ့လျှင် ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်သော ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်တွင် ကာလ ကြာရှည်ကတည်းက ကျွန်တော်အခြေချခဲ့လိမ့်မည်။ ထိန်းသိမ်းရေး ကျောင်းက သန့်ရှင်းပြီး၊ လူတိုင်ဂရုဏာစိတ်ရှိကြသည်။ သို့သော် သူတို့က ကျွန်တော်၏ အဝတ်အစားများကို ချွတ်ပြီး၊ ကျွန်တော့်ကို ထူးဆန်းသော အဝတ်အစားများ ဝတ်ပေးရန် အတင်းအကြပ် လုပ်ကြသည်။ ပို၍ဆိုးသည် မှာ ကျန်းမာရေးအတွက် သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ဆေးထိုးရန် အကြံပြုကြ သည်။ ဆေးထိုးအပ်ကို ကျွန်တော်တွေ့မြင်သည်။ ၎င်းက ကြီးမားသော အပ် တစ်ချောင်း ဖြစ်သည်။ လက်မောင်းကို ဆေးထိုးအပ်ဖြင့် အဖောက်ခံရ သော လူအချို့ကို ကျွန်တော် တွေ့မြင်သည်။ ကျွန်တော် လက်မောင်း အဖောက်ခံရဖို့ကို လုံးဝ စိတ်မကူးချေ။ လူငယ်ထိန်းသိမ်းရေး ကျောင်းကို ကျွန်တော် အထင်မကြီးတော့ချေ။ ကျွန်တော် ထွက်ခွာခဲ့သည်။

ယခုအထိ ပင်လယ်ကိုသွားဖို့နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် ဘာမှမလုပ်ချေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ဆိပ်ကမ်းဆီသို့သွားရန် အချိန်ကျပြီးဟု ယခု

ဆုံးဖြတ်သည်။ ကျွန်တော် အိတ်ထောင့်ထဲတွင် ပဲနီ ၂ ပြားရှိသည်။ ကျွန်တော်၏ အစီအစဉ်တွင် နောက်အချက်အလက်က ဘာဖြစ်သင့်သလဲနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲတွင် စိတ်ကူးတစ်စက်မျှ မရှိချေ။

မနှစ်မြို့ဖွယ်ကောင်းသော ခရီးကို အတော်ခရီး ပေါက်လာသောအခါ ကျွန်တော်ပင်ပန်းပြီး၊ ရေငတ်နေသည်ကို သိရှိလာသည်။ အနီးအနားတွင် ကယ်တင်ခြင်း တပ်စားသောက်ဆိုင် ရှိသည်။ ၂ ပဲနီက စုဆောင်ထားရန် မထိုက်တန်ဟု ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်သည်။

စားသောက်ဆိုင်က လူမရှိသလောက် ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့် အသက်အရွယ် ရှိသော နောက်ထပ် လူငယ်တစ်ယောက်က လွှက်ရည် တစ်ခွက်နှင့် အပန်းဖြေနေသည်။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်ကြသည်။ ထို့နောက် စကားပြောကြသည်။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်အခြေအနေ မည်သို့ရှိပုံကို ပြောပြသည်။ ကျွန်တော်က နားထောင် မည့်ပရိသတ်တစ်ယောက် အလိုရှိနေသည်။ သူကလည်း ဆိပ်ကမ်းဆီသို့ သွားနေကြောင်း ပေါ်ထွက်လာသည်။ သူက လီဗာပူးလ်မှ မီနိုင်းရေလက်ကြား သို့သွားသော အပျော်စီးသင်္ဘော တစ်စင်းတွင် အလုပ်လုပ်နေသည်။ သူ၏ ပြောပြချက်အရ သူက သင်္ဘောပေါ်တွင် အရေးပါသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူက ကုန်းပတ်ထိုင်ခုံများကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက် ပြီး၊ Chairs စာလုံးထိုးထားသော အပြာရောင် ကတ်ဦးထုပ်နှင့် သင်္ဘောသားအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်သည်။ ကျွန်တော် သူနှင့်လိုက်ရမည်ဟု သူကပြောသည်။ ကပ္ပတိန်ကို သူပြောပေးပြီး၊ ကျွန်တော် သင်္ဘောသား ဖြစ်သွားသည်။

သူပြောပေးသောကြောင့် ကျွန်တော် သင်္ဘောသား ဖြစ်လာသလား၊ သင်္ဘောသား တစ်ယောက် အူအတက်ပေါက်ပြီး ဆေးရုံတက်ရသောကြော

င့် ကျွန်တော် သဘောသား ဖြစ်လာသလား ဆိုသည်ကို ကျွန်တော်မသိပေ။
မကြာခင်၌ စားပွဲထိုးရာထူးဖြင့် ကျွန်တော်အလုပ်ခန့်အပ်ခံရသည်။

ဤအရာက ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့ဖူးသော အလုပ်များထဲမှ ပထမဆုံး အလုပ်ဖြစ်ပြီး၊ ဤအလုပ်ကို ကျွန်တော် အောင်အောင်မြင်မြင် လုပ်နိုင်သည်ဟု ပြောရသဖြင့် ဝမ်းသာသည်။ အကြောင်းရင်း တချို့ကြောင့် အောက်ကို မဆင်းချင်ကြသော ခရီးသည်များအတွက် ဘီယာမှာ ကြားပေး ပြီး၊ ၎င်းကို ဘားကောင်တာမှ ကုန်းပတ်ပေါ်ရှိ သူတို့ဆီသို့ ယူဆောင် ပေးရ ခြင်းက ကျွန်တော်၏တာဝန် ဖြစ်သည်။ ဘားကောင်တာက လူက ကျွန် တော့်ကို ဈေးနှုန်းပြောပြသည်။ ကျွန်တော်က ပိုက်ဆံသိမ်းပြီး၊ သူ့ကို လွှဲ ပေးရသည်။ သို့မဟုတ် ထိုကဲ့သို့ သဘောတရားရှိသည်။ သို့သော် မကြာ ခင်၌ ဤအရာက အလျင်အမြန် ချမ်းသားနည်း မဟုတ်သည်ကို ကျွန်တော် တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က တစ်နေ့တာ လုပ်ငန်းအစ စောစော ပိုင်းတွင် ဘားကောင်တာလူထံမှ ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ ဘီယာ အများ အပြားကို ဝယ်ယူထားပြီး၊ ခရီးသည်များကို သူတို့၏ စိတ်ကောင်းရှိမှု သို့မဟုတ် အရက်မူးနေမှု အခြေအနေ ပေါ်ကြည့်၍ သင့်တော်သည်ဟု ထင် သော မြင့်မားသည့် ဈေးနှုန်းဖြင့် လက်လီပြန်ရောင်းချသည်။ ကျွန်တော် စီးပွားရေးလာဒ်မြင်သည်။ သို့သော် ထိုစီးပွားရေးလာဒ်မြင်မှုက မည်သည့် အခါမှ တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်မလာပေ။ ပိုက်ဆံရဖို့အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေမည် ထက် တခြားလုပ်သင့်သော အရာများစွာ ရှိနေဟန်တူသည်။

အောက်တိုဘာလတွင် အပျော်စီးခရီးရာသီ အဆုံးသတ်သည်အထိ "စနီဒ န်" သဘော ပေါ်တွင် ကျွန်တော်နေသည်။ အပျော်စီးခရီးရာသီ ကုန်ဆုံးချိန် တွင် ကျွန်တော်၏ ငွေရှာ ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့်နှင့် မုန့်ဖိုးပိုက်ဆံရရှိမှု တို့ ကြောင့် ကျွန်တော် ပိုက်ဆံအတော်များများ စုဆောင်းမိသည်။ ဘား

ကောင်တာလူ လက်ထောက်နှင့် ထမင်းစားခန်း စားပွဲထိုး လက်ထောက် အဖြစ် ကြိုကြား ကြိုးစားအမှုထမ်းစဉ် ကာလအတွင်း၌ လူအများက ကျွန်တော်၏ ဝန်ဆောင်မှုကို နှစ်သက်ကြပုံ ပေါ်သည်ကိုလည်း ကျွန်တော် တွေ့ရသည်။ သူတို့ ဘာလိုချင်သည်ကို သူတို့ကိုယ်တိုင် မသိရှိကြမီ ကျွန်တော် အမြဲတမ်းသိသည်။ နာမည်များနှင့် မျက်နှာများကို မှတ်မိသော ပထမတန်းစား မှတ်ဉာဏ်ဖြင့် မွေးဖွားခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော် ကံကောင်းသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ခဲတစ်လုံးနှင့် ငှက်နှစ်ကောင်ပစ် ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ အကောင်းဆုံးစားပွဲ ထိုးခေါင်းဆောင်များ အားလုံးက နိုင်ငံခြားမှ လာကြသည်ကို ကျွန်တော်သိသည်။ ထို့ကြောင့် ခရီးသွားလို သော ကျွန်တော်၏ ကာလရှည်ဆန္ဒကို ကျွန်တော် ဖြည့်ဆည်းပြီး၊ တစ်ချိန် တည်း၌ စားပွဲထိုး ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာရန် ကျွန်တော် သင်ယူသည်။ သူ တို့၏ ကိုယ်ပိုင် ရိုးစွဲကားများဖြင့် ရစ်ဖဲမြို့ သို့မဟုတ် ဒေါချက်စတာမြို့သို့ ရောက်လာကြသော စားပွဲထိုး ခေါင်းဆောင်များက တော်ဝင် ဆွေတော်မျိုး တော်များနှင့် သန်းကြွယ်သူဌေး များနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ကြပြီး၊ အလွန် များပြားသော မုန့်ဖိုး ပိုက်ဆံများ ရရှိကြသည်။

ဤမိတ်ဆက်အခန်းက ဗမာတောထဲသို့ သင်နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားမည့် လူက ဘယ်လိုလူစားလဲ ဆိုသည်ကို သင်သိရှိစေရန် ရည်ရွယ်သည်။ ထို့ ကြောင့် မြောက်ဘက်တွင် ဖက်ဂျီဘတ်အထိ လည်းကောင်း၊ တောင်ဘက် တွင် ဘာစီလိုနာအထိ လည်းကောင်း ဝေးလံကြသော ဟိုတယ်များတွင် ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ကြောင်း ပြောဆိုခြင်းဖြင့် နောက်နှစ် အနည်းငယ်ကို ကျွန်တော် ကာမိအောင်လုပ်မည်။ အခြား အလုပ်တိုင်းတွင်ကဲ့သို့ စားပွဲထိုး အလုပ်တွင် ထိပ်ဆုံးသို့ ရောက်သည့်လမ်းက နှေးကွေး၊ နာကျင်ပြီး မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်များကို ကျော်နင်း၍သွားရသည်။

၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော်က မာလဂါရို ဟိုတယ်ဘလန်ကို၌ ဒုတိယ စားပွဲထိုး ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က စပိန်က နေထိုင်ဖို့ အလွန် ကောင်းသော တိုင်းပြည်မဟုတ်ပေ။ သူတို့၏ပြည်တွင်းစစ်ကို ကျွန်တော် နည်းနည်းမှ စိတ်မဝင်စားပေ။ မည်သည့်အဖွဲ့က မည်သည့် အဖွဲ့အား သတ်ဖြတ်သည်ကို ကျွန်တော် ဂရုမစိုက်ချေ။ သို့သော် ထိုနေရာတွင် ကျွန်တော် ဆက်နေလျှင် အနွေးနှင့် အမြန် ကျွန်တော့်ကို တစ်ဘက်ဘက်ထဲ သို့ အတင်းပါခိုင်းမည်ကို ကျွန်တော် တွေ့မြင်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်တော် အမြန်ဆုံးနည်းဖြင့် ကိစ္စတုံးလိမ့်မည်။ ဤအရာက ကျွန်တော် စိတ်ကူးထားသော ပျော်ရွှင်သည့် အဆုံးသတ်ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ ကြောင့် ကျွန်တော် ထွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

စောစောပိုင်း တစ်လ၊ နှစ်လလောက်က အမေရိကန်သား တစ်ယောက်က ဟိုတယ်တွင် အချိန်တိုတို တည်ခိုးသွားခဲ့သည်။ သူနှင့်ကျွန်တော်က တစ် ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ရင်းနှီးသွားကြပြီး၊ သူမထွက်ခွာမီ သူက ကျွန် တော့်ကို မုန့်ဖိုးပိုက်ဆံနှင့်အတူ သူ၏ လိပ်စာ ကတ်ပြားနှင့် သတင်း အချက်အလက်များ ပေးခဲ့သည်။ သူက ဟောင်ကောင်တွင် ပထမ တန်းစား ဟိုတယ်တစ်လုံး ဖွင့်ဖို့အတွက် ဟောင်ကောင်ကိုသွားတော့မည်။ ကျွန်တော်အလုပ်အကိုင် လိုချင်လျှင် ဟောင်ကောင်တွင် စားပွဲထိုးခေါင်း ဆောင်အဖြစ် သို့မဟုတ် မန်နေဂျာအဖြစ်ပင်လျှင် ကျွန်တော့်ကို သူအလုပ် ပေးလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ယခု ကျွန်တော်၏စိတ်ကူးက ဟောင်ကောင်သို့ လှည့်သွားသည်။ မျက်လုံးစွေနေသော တရုတ်မိန်းမပျိုများကို ကျွန်တော် စတင် အိပ်မက်မက်ပြီး၊ အိတ်များထုပ်ပိုး၍ မာဆေးလ်တွင် သင်္ဘော စီးသည်။ ကျွန်တော့် အမေရိကန်မိတ်ဆွေ၏ ဖိတ်ခေါ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် သံသယမဖြစ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဥရောပတွင်

ကျွန်တော် တွန်း၊ တိုက်နေခဲ့ရသော နှစ်ကာလများက ကျွန်တော့်ကို အလကား လူတစ်ယောက် သို့မဟုတ် လူလိမ်တစ်ယောက်ကို သေနတ်တစ်ကမ်း အကွာမှ ခွဲခြားနိုင်ကြောင်း ပြသခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူအစစ် အမှန်လူဖြစ်သည်ကို ကျွန်တော် ကျိန်းသေသိသည်။

ကျွန်တော် မှားသွားသည်။ နန်းတော်တမျှ ကြီးကျယ်သောသူ၏ ဟိုတယ် အသစ်ကို မပြောနှင့်၊ သူ့ကိုပင် ဟောင်ကောင်တွင် မည်သူမှမကြား ဘူးကြ ချေ။ ဤအရာက မမျှော်လင့်သော ထိုးနှက်ချက်ဖြစ်သည်။ တစ်စိမ်း တိုင်းပြည်တွင် ကျွန်တော် အလုပ်အကိုင်မရှိဘဲ ပိုက်ဆံ အနည်းငယ်ဖြင့် သောင်တင်နေသော အဖြစ်မှန်ကို ကျွန်တော် သိပ်စိုးရိမ်ပူပန်မှု မဖြစ်ချေ။ ဤအရာကို ယခင်က ကျွန်တော် ကြုံဖူးပြီး၊ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် စိတ်နာကြည်းသော အရာက မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီးလေးစား ခြင်းကို ထိုးနှက်မှုဖြစ်သည်။ အလကားလူ တစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် ထောက်ခံမိခဲ့သည်။ ဤအမှားကို နောက်တစ်ကြိမ် မည်သည့်အခါမှ မ ကျူးလွန်မိရန် ကျွန်တော် ဂရုစိုက်မည်။ နောင်တွင် အလကားရသော နွား များကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ သွားဖြ စစ်ဆေးကြည့်တော့မည်။

ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အတိုင်း နေရာမရှိခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် စိုးရိမ်ပူပန်မှု မဖြစ်ခြင်းက မှန်ကန်ကြောင်း ပေါ်ထွက်လာသည်။ ဟောင် ကောင်တွင် လူသိများသော ကြည်းတပ်ဗိုလ်မှူးကြီး တစ်ယောက်နှင့် သင်္ဘောပေါ်တွင် ကျွန်တော် အသိမိတ်ဆွေဖွဲ့ခဲ့သည်။ သူ၏ရုံးမှတစ်ဆင့် ကျွန်တော့်ကို ဆီဆဲလ်ဟိုတယ်တွင် ဒုတိယစားပွဲထိုး ခေါင်းဆောင်အဖြစ် လက်ခံကြသည်။ ထိုနေရာတွင် ကျွန်တော်ရှိနေသော ဒုတိယညတွင် ပင်နင် ဆူလာ ပိုင်ရှင်လည်းဖြစ်သော၊ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်က ညစာလာစားသည်။ သူ ကို ကျွန်တော် တည်ခင်း ဧည့်ခံသည်။ နောက်နေ့တွင် ပင်နင်ဆူလာသို့

ကျွန်တော် ရွှေ့ပြောင်းခံရသည်။ ကျွန်တော်၏ လူသိများသော အမူအရာ ဆွဲဆောင်မှုက နောက်တစ်ကြိမ် အလုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပင်နင်ဆူလာဟိုတယ်တွင် ၂ နှစ်နီးပါးကြာ ကျွန်တော် စားပွဲထိုး ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုနေရာတွင် ကျွန်တော်ရှိနေစဉ်အတွင်း အရှေ့ဘက်က စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသော လူအများစုနှင့် အဆက်အသွယ် ရရှိခဲ့သည်။ ဟောင်ကောင်က လူများနှင့် တွေ့ဆုံရန် အလွန်ကောင်းသော နေရာ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ရှန်ဟိုင်းက ကုမ္ပဏီ၏ဟိုတယ်သို့ ကျွန်တော် သွားသင့်သည်ဟု အကြံပြုကြသည်။ ကျွန်တော်က ရွှေ့ပြောင်းဖို့အတွက် အမြဲတမ်း အဆင်သင့် ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သွားပြီး၊ ၁၉၃၇ ခုနှစ်အထိ ရှန်ဟိုင်းတွင်နေသည်။ ထို့နောက် နောက်ထပ်ဒေသတွင်း စစ်ပွဲက ကျွန်တော့်ကို စတင်အဓိလိုက်လာသည်။ ၎င်းက စပိန်တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ကိစ္စ မျိုးနှင့်တူသည်။ ခြွင်းချက်အဖြစ် ဤတစ်ကြိမ်၌ မည်သည့်ဘက်တွင် ကျွန်တော် ပါဝင်ရမလဲနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲတွင် သံသယ မရှိတော့ချေ။ အရှေ့ဖျားအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ သိရှိကြသော လူအများစုကဲ့သို့ ကျွန်တော်က ဂျပန်များအတွက် သိပ်အသုံးမဝင်ချေ။ သို့သော်လည်း အခြေအနေက မည်သည့်ဘက် ရွေ့လျားနေသည်မှာ ထင်ရှားသိသာ နေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ဖျာလိပ်ပြီး ရွှေ့ပြောင်းသည်။ ကျွန်တော် ပိုက်ဆံအချို့ စုဆောင်းခဲ့သည်။ အိမ်ပြန်ပြီး အင်္ဂလန်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လည် ကြည့်ရှုခြင်းက ကောင်းသော စိတ်ကူးဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က လပေါင်းများစွာ အချိန်ယူပြီး အေးအေးဆေးဆေး အိမ်ပြန်သည်။

အင်္ဂလန်က မြင်မြင်ချင်း၌ ခါတိုင်းကဲ့သို့ တည်ငြိမ်အေးချမ်းနေပုံ ပေါ်သည်။ သို့သော် သိပ်မကြာခင်၌ လန်ဒန်တွင်လည်း တိုက်ပွဲများ၊

လူသတ်မှုများ၊ ရုတ်တရက် သေဆုံးမှုများမှ မလွတ်မြောက် နိုင်ကြောင်းကို ကျွန်တော် တွေ့ရှိရသည်။ ၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၄ ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် ကျွန်တော် မိမိဆန္ဒအလျောက် စစ်မှုထမ်းသည်။ ၃ ရက်နေ့က တနင်္ဂနွေ ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော် တစ်ရက် နောက်ကျသွားသည်။ ကျွန်တော့်ကို တော်ဝင်ဝေလ်ခြေလျင် တပ်တွင် တာဝန်ချသည်။ ပြင်သစ်တွင် ကျွန်တော် အမှုထမ်းဆောင်ပြီး၊ အိုက်စ်လန်က စစ်ပွဲကို အောင်နိုင်ဖို့ အတွက် ရှည်လျားစွာ ၉ လ တာဝန်ကျသည်။ ထို့နောက် ၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ တွင် ဒေါဆက်၌ ကျွန်တော် စခန်းချနေသောအခါ ပင်လယ်ရပ်ခြားအတွက် ရွေးချယ်ခံထားရသော တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက်က နေမကောင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အိမ်ပြန်လာကတည်းက ရံဖန်ရံခါ၌ ကျွန်တော် နောက်တစ်ကြိမ် ခရီးသွားရန် အာသီသဖြစ်မိပြီး၊ ဤရွေးချယ်မှုက ကျွန်တော်နှင့် သင့်တော် မည်လားဟု သံသယဖြစ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့နေရာကို ယူဖို့အတွက် ကျွန်တော် ကမ်းလှမ်းသည်။

ကျွန်တော်၏ သံသယက အမှန်နှင့် နီးစပ်သည်။ အရှေ့ဘက်သို့ ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘော စီးကြသည်။ ၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် အိန္ဒိယရှိ ဗြိတိသျှတပ်ကူ အခြေစိုက်စခန်း၊ ဒီယိုလာလီသို့ ကျွန်တော် ရောက်ပြီး၊ ကင်းစ်လီဗာပူးလ်တွင် တပ်ကြပ်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ကျသည်။ ဤ မိတ်ဆက်အခန်းကို ကျွန်တော် အဆုံးမသတ်ခင် ကျွန်တော် စားပွဲထိုးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု သိရှိရသဖြင့် သင့်စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်လာစိတ် စွဲထင်မှုတစ်ခုကို ကျွန်တော် ဖြေဖျောက်ပေးချင်သည်။

ကျွန်တော်က ပျော့ပျော့နွဲ့နွဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။ ကျွန်တော်က အရပ်ပုပြီး၊ တုတ်ခိုင်သည်။ အလှအပပြိုင်ပွဲတစ်ခုတွင် ကျွန်တော်တစ်ခါမှ ဆုမရရှိဘူးချေ။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်နှင့်

ပတ်သက်၍ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုတစ်ခု ရှိသည်ဟု တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်ချင်သည်။ ကျွန်တော့်ကို သင် ပထမဆုံးစတင် တွေ့ရှိလျှင် လက်ငှေ့သမား တစ်ယောက်၊ စစ်သားတစ်ယောက် သို့မဟုတ် လူရွှင်တော် တစ်ယောက် ဖြစ်မည်ဟု ထင်ကောင်း ထင်လိမ့်မည်။

သို့သော် ကျွန်တော် စားပွဲထိုးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟု သင်မည် သည့် အခါမှ သံသယ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

အခန်း - ၂

စစ်အတွင်း၌ အိန္ဒိယသို့ထွက်လာကြသော ဗြိတိသျှစစ်သားတိုင်း နီးပါး ဒို့ လာလီရိုစခန်းသို့ တစ်ချိန်ချိန်၌ ရောက်ကြသည်။ တပ်ကူစခန်းများက မည် သည့်နေရာတွင် ရှိရှိ အမျိုးအစား သိပ်မများချေ။ ၎င်းတို့က အမြဲတမ်း အမှုထမ်းအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့နှင့်အတူ မည်သူမှ လိုချင်ပုံမပေါ်သော လူအများ အပြား ရှိကြသည်။

ကျွန်တော် ထိုနေရာတွင် ၃ ရက်သာနေပြီး၊ ကျွန်တော်၏ တပ်ဖွဲ့အသစ်နှင့် ပူးပေါင်းရန် လက်ရွေးစင် တပ်သားတစ်စုနှင့်အတူ ထွက်ခွာသည်။ ဤ အရာက ကျွန်တော်၏ ပထမဆုံး အိန္ဒိယ ရထားလမ်းခရီး အတွေ့အကြုံ ဖြစ်သည်။ ရထားတွဲများက အလုံအလောက် သက်သောင့်သက်သာ ရှိကြ သည်။ သို့သော် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထိုကဲ့သို့ မြေကြီးနှင့် ဖုန်မှုန့်အများ အပြားရှိ သည်ကို ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မသိခဲ့ရချေ။ အိန္ဒိယက လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ခြင်းနှင့် လွမ်းဆွေးခြင်းတို့၏ ကုန်းမြေ ဖြစ်နိုင်သည်။ ၎င်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် မသိချေ။ သို့သော် အိန္ဒိယက အသေအချာကို ဆူညံခြင်း ကုန်းမြေဖြစ်သည်။ ဟိန္ဒူများအတွက် မုန့်အချိုရောင်းသူများ၏ အော်ဟစ် သံကို မူဆလင်များအတွက် မုန့်အချိုရောင်းသူများ၏ အော်ဟစ်သံကသာ မိ အောင်လိုက်နိုင်ကြသည်။ ဟိန္ဒူများအတွက် ရေ၊ မူဆလင်များ အတွက် ရေ နှင့် ရိုးရိုးရေတို့ကို အသံမျိုးစုံဖြင့် ရောင်းချကြသည်။ စိတ်အား ထက်သန်သော လူကြီးမင်း တစ်ယောက်က တွဲလောင်းဆွဲထားသော ရထား သံလမ်းပိုင်း တစ်ခုကို ရှည်လျားသော သံချောင်းတစ်ချောင်းဖြင့်

မပြတ်တမ်း ရိတ်ခတ်နေပြီး၊ ဘူတာရုံပိုင်က ရထားပလက်ဖောင်း တစ်ဖက် အဆုံးတွင် အမြဲတမ်းရှိနေကြသော လက်အောက်ခံလူများကို အသံကုန် အော်ဟစ်၍ ညွှန်ကြားနေသည်။ ပြီးတော့ သူတောင်းစားများရှိသည်။ အိန္ဒိယတွင် သင် အချိန် အတော်ကြာနေပြီး နောက်တွင် သူတို့နှင့် သင်ကျင့် သားရသွားသည်။ သို့သော် အစပထမ၌မူ သူတို့က အတော် ထိတ်လန့်စရာ ကောင်းသည်။ သူတို့က နေရာတိုင်းတွင် အုံလိုက်၊ ကျင်းလိုက်ဖြင့် ပေါ်ထွက်လာကြပြီး၊ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့ကို တစ်စုံတစ်ရာပေးခြင်းက သေစေလောက်သည်။ သင့်ကို ဝိုင်းအုံနေကြသော လူများက ချက်ချင်းနှစ်ဆ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ သို့သော် ၎င်းကို တစ်ချိန်လုံး မှတ်သားထားရန် ခက်ခဲသည်။

နောက်ဆုံး၌ အရာရာတိုင်း အဆုံးသတ်သွားသည်။ အိန္ဒိယရထား လမ်းခရီးတစ်ခုပင်လျှင် အဆုံးသတ်သွားသည်။ အချိန်တန်သောအခါ ရောက်လိုရာအရပ်ဆီသို့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်လာသည်။ ထိုနေရာတွင် ကျွန်တော် ၃ ရက်သာနေသည်။ ရာသီဥတုနှင့် နေသားတကျ ဖြစ်အောင် လုပ်ခြင်း၊ နောက် ရွှေ့ပြောင်းမှုအတွက် အဆင်သင့်ပြင်ခြင်း တို့ဖြင့် ကျွန်တော် အလုပ် ရှုပ်လွန်းနေသည်။ နောက်ရွှေ့ပြောင်းမှု လုပ်တော့မည်ကို ကျွန်တော်တို့ သိသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကင်ဗတ်တဲများထဲတွင် ရှိနေကြ သည်။ တစ်နေ့လုံးနှင့် ညဘက် အချိန်အများစုတွင် အိန္ဒိယသားများက ကျွန်တော်တို့၏ ကင်ဗတ်တဲများကို မနားတမ်း ပတ်ချာလှည့်နေကြပြီး၊ ကျွန်တော်တို့ကို လွှက်ရည်၊ ကိတ်မုန့်၊ သစ်သီး၊ စာအုပ်များ၊ စီးကရက် များ၊ မီးခြစ်များနှင့် တိုလီမိုလီများ ရောင်းချကြသည်။ သို့မဟုတ် ကျွန်တော် တို့၏ ရှူးဖိနပ်များကို သန့်ရှင်းပေးရန်၊ ကျွန်တော်တို့၏ အဝတ်အစားများကို လျှော်ဖွပ်ပေးရန်၊ ခြေအိတ်များကို ပြုပြင်ပေးရန်၊ ဆံပင်နှင့် ခြေသည်းများ

ညှပ်ပေးရန် အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့အထဲက အများစုက အရောင်းအဝယ်ကို အတော် ခပ်သွက်သွက် လုပ်နိုင်ကြသည်။ အင်္ဂလိပ် ဆန်းဒေးသတင်းစာ အဟောင်များ အနည်းငယ်ကို ပိုင်ဆိုင်သော လူတစ်ယောက်က သူ၏ သတင်းစာများကို တစ်စောင်လျှင် တစ်ပဲဖြင့် အကုန်ရှင်းပစ်ရာတွင် အခက်အခဲ မတွေ့ခဲ့ချေ။

ကျွန်တော် ကိုယ့်အာရုံနှင့် ကိုယ် ဖြစ်နေသော်လည်း ကျွန်တော်၏ တပ်ဖွဲ့အသစ်နှင့် အတူ ကျွန်တော် ရှိနေစဉ်၊ သိပ်မကြာခင်၊ အထူးတစ်စုံ တစ်ရာ ဖြစ်တော့မည်ကို အထင်အရှား သိရှိလာသည်။

ဗမာပြည်အတွင်းပိုင်းသို့ ကျွန်တော်တို့ ဝင်သွားကြတော့မည် ဆိုခြင်းက တပ်ဖွဲ့ဝင်များ အကြားတွင် လူတကာသိသော လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ဖြစ်နေဟန်တူသည်။ သို့သော် ဤဖြစ်စဉ်၏ စောစောပိုင်း အဆင့်၌ပင် ရဲဘော်ရဲဘက် စိတ်ဓာတ်က အလွန်မြင့်မားလွန်း သောကြောင့် ဤနေရာက သာမန်စစ်သားများမှာ ကျွန်တော်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက် သို့မဟုတ် ရောက်လိုရာ အရပ်ကို အရိပ်အမြွက်မျှပင် မသိကြချေ။

၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့၏ ချီတက်မှုကို ကျွန်တော်တို့ ပထမဆုံး စတင်ပြုလုပ်သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ နောက်ကာလ လေ့ကျင့်မှုအတွက် ဗဟိုဌာနဖြစ်မည့် တောရွာတစ်ရွာဆီသို့ ကျွန်တော်တို့ ထွက်ခွာကြသည်။ ချီတက်သည့် အကွာအဝေးက ၅၂ မိုင် ဖြစ်သည်။ မနက် ၅ နာရီ၊ အလင်းရောင် စထွက်သည့် အချိန်၌ ကျွန်တော်တို့ ခရီးစကြသည်။ မနက်စာကို ၄ နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် ကျွန်တော်တို့ စားခဲ့ကြသည်။

ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်တို့က အမြဲတမ်း အသုံးပြုခဲ့ကြသော ပုံစံဖွဲ့ခြင်းကို အသုံးပြုကြသည်။ လူတစ်ယောက်ချင်း တန်းစီကြပြီး၊ လူအသီးသီးက

သွေ့ရှေ့ကလူနောက်ကို ကပ်လိုက်၍ သွေ့ရှေ့ကလူ၏ ခြေထောက်မှထွက် လာသော ဖုန်မှုန့်များကို မမျိုချင်ဘဲလည်း မျိုချရသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ လူတန်းက ၁ မိုင်နှင့် ၄ ပုံ ၁ ပုံ ရှည်လျားသည်။ ပထမ၌ ကျေးရွာမှ တိုင်းရင်းသားလူအုပ်စုတစ်စုက ကျွန်တော်တို့၏ တပ်နံဘေးများကို အနည်းငယ် တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ခွေးအုပ်များကလည်း ကျွန်တော်တို့ဘေးမှ ခုန်ပေါက် ပြေးလိုက်လာကြသည်။ ပထမ၌ လေထုကလည်း အေးမြပြီး၊ အားအင်များ ထောက်ပံ့ပေးလှမတတ် ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော်တို့က လက်လွှဲ၊ ခြေလှမ်းကြပြီး၊ ချီတက်သွားကြစဉ် သီချင်းဆိုကြသည်။ သို့သော် တစ်နာရီပြီး တစ်နာရီ အချိန်ကုန်လာပြီး၊ နေက မွန်းတည့်ချိန်နားသို့ နီးကပ်သထက် နီးကပ်စွာ မြင့်တက်လာသောအခါ ကြည်နူးသာယာမှုများ ကျွန်တော်တို့ ပျောက်ဆုံးသွားပြီး၊ အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်လျက် ရေဘူးအနည်းငယ်ကို ထုတ်ယူကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဦးခေါင်းများတစ်ဝိုက်မှ ဖုန်တိမ်တိုက်က နေစောင်း လာသည်နှင့်အမျှ ပိုမိုထူထည်လာသည်။ ၁၁ နာရီတွင် ရပ်တန့်ရန် အမိန့် ပေးသောအခါ ကျွန်တော်ဝမ်းမနည်းချေ။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ကြိမ်သာ ခဏ ရပ်လျက် ၆ နာရီကြာ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ အိန္ဒိယအကြောင်း သင်သိရှိလျှင် ကျွန်တော် မည်ကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်ကို သင်သိရှိလိမ့်မည်။ ဤတိုင်းပြည်ကို ကျွန်တော် ရောက်လာသည်မှာ တစ်ပတ်သာ ကြာသေးသည်ကို အမှတ်ရပါ။ ကိုက်ခဲနေသော ကျွန်တော့် ပခုံးများကို ကျွန်တော် အထုပ်အပိုး၏ အလေးချိန်မှ သက်သာရာပေးပြီး၊ အလားတူ ကိုက်ခဲနေသော ကျွန်တော့် ခြေထောက်များကို ကျွန်တော့် ခန္ဓာကိုယ်၏ အလေးချိန်မှ သက်သာရာပေးသော အခါ ၎င်းက ကျွန်တော်တွေ့ကြုံ ခံရဖူးသမျှထဲတွင် နှစ်သက်စရာ အကောင်းဆုံး ခံစားချက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဤကျေးလက်ဒေသတွင် နေရာအနှံ့အပြား ရှိနေသော တော၏ အရိပ်ထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ တတ်နိုင်သမျှ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်အောင် လုပ်ကြသည်။ လူတိုင်း အတူတူ ပင်ပန်းနွမ်းနယ် နေကြသော်လည်း ရေရှာဖွေဖို့သွားကြမည့် စေတနာ့ဝန်ထမ်းလူများ ရှိကြသည်။ ရေဘူးများစွာမှာ ၎င်းတို့၏ ပိုင်ရှင်များက တရားမဝင် သောက်ပစ်ကြသောကြောင့် ပြောင်သလင်း ခါနေကြသည်။ ရှာဖွေခြင်းက အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သည်။ အနီးအနားတွင် ရေမရှိချေ။ ဥပဒေ ချိုးဖောက်ကြသူများက ပြစ်ဒဏ် ပေးဆပ်ကြရပြီး၊ ရေငတ်ကြသည်။ ၎င်းက အမိန့်နာခံဖို့အတွက် အလွန်ကောင်းသော သင်ခန်းစာတစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း စစ်တပ်၏ ထုံးစံအတိုင်း ရှိသူများက သဘောထားကြီးကြပြီး၊ လူတိုင်း ရေသောက်ကြရသည်။

ထိုရပ်နားမှုတွင် ပထမ၌ ကျွန်တော်တို့ သိပ်စကားမပြောကြချေ။ လမ်းမလျှောက်ရသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ သဘောကျလွန်း နေကြသည်။ သို့သော် အနည်းငယ်ကြာပြီးနောက်တွင် အစားအစာ လှည်းများရောက်လာသည်။ ပထမတန်းစား ပူပူနွေးနွေး အသားဟင်းကို ကျွန်တော်တို့စား ကြသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ ဆေးလိပ်သောက်ပြီး၊ သက်သောင့်သက်သာ နေကြသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ လျှာသွက်၊ အာသွက်ဖြစ် လာကြသည်။ တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်က ညည်းညူကြသည်။ စစ်တပ်သည် ညည်းညူမှုများ မရှိလျှင် စစ်တပ်မဟုတ်ချေ။ သို့သော် ယေဘုယျအားဖြင့် ၎င်းက ပိုမိုမဆိုးဝါးသောကြောင့် လူတိုင်း အံ့အားသင့်ပုံပေါ်ကြသည်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ အားလုံးကို အလွန်အမင်း ကျေနပ်စေသော အရာနှစ်ခုရှိသည်။

ချီတက်ရာ လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် သူ၏စစ်သားများနောက်သို့

သူ၏ကားဖြင့် လိုက်လာသော၊ ချစ်ခင်နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသည့် အမူအကျင့် ရှိသော၊ အင်္ဂလန်က ကျွန်တော်၏ ဦးစီးအရာရှိ တစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် အမှတ်ရမိသည်။ ကူရှင်ထိုင်ခုံပါသော ဤမော်တော်ယာဉ်၏ သက်သောင့် သက်သာရှိမှုဖြင့် သူက အုပ်စုကွဲ ကျန်ရစ်သူများ၏ နာမည်များကို မှတ်ပြီး၊ နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် သူတို့ကို ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ဒဏ် ပေးရခြင်း ကို နှစ်သက်သည်။

ဤနေ့အစတွင် ကျွန်တော်က အရာရှိများ၏ စစ်မြင်းများကို ယူဆောင် လာကြသည်ကို အတော် စိတ်ဆင်းရဲစွာဖြင့် သတိပြုမိသည်။ ထိုအချိန်က လူများ၏ မှတ်ချက်စကားများ အရ ကောက်ချက် ချရလျှင် ပြစ်တင်ဝေဖန် ချင်သူက ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းသာလျှင် မဟုတ်ပေ။ ထိုရပ်တန့် ချိန် အထိ၌မူ နေ့ကာလက အရာရှိများအတွက် ပူလောင်ပြီး၊ လမ်းက ဖုန်ထူသော်လည်း သူတို့တစ်ယောက်မှ မြင်းတက်စီးမည့် အရိပ်အယောင် မပြကြချေ။ ဗိုလ်မှူးချုပ်မှ အစပြု၍ အောက်ခြေအထိ သူတို့က ကျွန်တော် တို့ကဲ့သို့ ခြေလျင်လျှောက်ကြသည်။ ထိုချီတက်မှု တစ်လျှောက်လုံးတွင် သူ တို့ ခြေလျင် ဆက်လက်လျှောက်ကြပြီး၊ နောက်ပိုင်း အခြားချီတက် မှုများ တွင်လည်း ထိုကဲ့သို့ လုပ်ကြသည်။

အရာရှိများကို ချီးကျူးဖို့ကောင်းသော အခြားကိစ္စတစ်ခုလည်း ရှိသည်။ သူတို့က သူ၏ ခြောက်လုံးပြူးကဲ့သို့ အရာရှိတစ်ယောက် အမြဲတမ်း ကိုင် ဆောင်ရသော အပိုပစ္စည်းများအပြင် ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ အထုပ်အပိုးများနှင့် ကိရိယာပစ္စည်းများကို သယ်ဆောင်ကြသည်။ သို့သော် ယနေ့တွင် သူတို့ နောက်တစ်ဆင့် တက်ပြီး၊ အားလုံး ရိုင်ဖယ် သေနတ်များ ကိုင်ဆောင် ထား ကြသည်။

ဤအမူအကျင့်က စစ်ဆင်ရေးတစ်လျှောက် စွဲစွဲမြဲမြဲ ဖြစ်နေရာ

နောက်ပိုင်းတွင် အမိန့်ပေးနေသည်ကို မမြင်ရလျှင် လူတစ်ယောက် အနေဖြင့် မည်သူက အရာရှိဖြစ်ပြီး၊ မည်သူက တပ်သားဖြစ်သည်ကို ဆုံးဖြတ်ရန် ဇေဝဇဝါ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

ညနေ ၄ နာရီတွင် ချီတက်ရန် အမိန့်ပေးသောအခါ ကျွန်တော်တို့အားလုံး စိတ်လက် ရွှင်လန်းနေကြသည်။ သို့သော် မှောင်စပြုလာသည်အထိ နောက် ၂ နာရီက ချီတက်မှုတွင် အဆိုးဝါးဆုံး ဖြစ်သည်။ နေက သူ၏အလုပ်ကို သူ လုပ်ပြီး သင့်တင့်စွာ နွေးထွေးလာသည်။ ယင်ကောင်များက အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ သင် လေကိုရှူနေသလား၊ ဖုန်မှုန့်ကိုရှူနေသလား ဆိုသည်ကို ပြောဖို့ခက်ခဲသည်။ ချွေးများက ကျွန်တော်တို့၏ နေကာဦးထုပ် အောက်မှ စီးကျလာပြီး ကျွန်တော်တို့ မျက်လုံးများတစ်ဝိုက်တွင် ဖုန်မှုန့်များ နှင့် ပေါင်းစပ်၍ ရွံ့ဖြစ်နေကြသည်။ ၂ နာရီအချိန် ကုန်ခါနီးတွင် ကျွန်တော်တို့ ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် ယင်ကောင်များကိုပင်လျှင် မောင်းထုတ်ရန် အင်အားမရှိတော့ချေ။ ကိုင်ရုံနှင့် အလက်ဇန္ဒရီယာ လမ်းများထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ တွေ့ခဲ့ရသော ထိုသူတောင်းစား ကောင်ကလေးများနှင့် ကျွန်တော်တို့ တူနေကြရလိမ့်မည်။

၆ နာရီတွင် ကျွန်တော်တို့ ၁၀ မိနစ် ရပ်တန့်သည်။ ၎င်းနောက် တွင် ၂ နာရီကြာတိုင်း ၁၀ မိနစ်နားလျက် နောက်တစ်နေ့ မနက် ၅ နာရီအထိ ကျွန်တော်တို့ ချီတက်ကြသည်။ စီးကရက်စက္ကူအတွက် အိန္ဒိယ အစားထိုး ပစ္စည်းဖြစ်သော ဘယ်ရီ သစ်ရွက်အိတ်များနှင့် အကိုင်းအခက် ခုတ်ဖြတ်ထားသော သစ်ပင် ပင်စည်များ တင်ဆောင်ထားသည့် နွားလှည်း တန်းကြီးက တစ်ညလုံး ကျွန်တော်တို့ကို ကျော်ဖြတ်သွားကြသည်။ နွားလှည်းမောင်းသူအများစုက သူတို့၏နွားများ သူတို့သွားနေသောနေရာကို ကောင်းကောင်း သိသည်ဟု ယုံကြည်ကြလျက် အိပ်မောကျနေကြသည်။

ဖုတ်တောထဲသို့ တိရစ္ဆာန်ခြေထောက်များ စည်းချက်မှန်မှန် တိုက်သွားသောအသံနှင့် မအိပ်ဘဲနေကြသော လှည်းမောင်းသူများ၏ ရံဖန်ရံခါ အော်သံများက ကျွန်တော်၏ ဖုတ်၊ ဖုတ်၊ ဖုတ် ဟု ပုံသေထွက်နေသော ခြေလှမ်းသံ နောက်သို့ အဖော် လိုက်ပါလာကြသည်။

သဘာဝကျစွာပင် ဤချီတက်မှုက ကျွန်တော်တို့ အများစုအတွက် မာကျောခြင်းဖြစ်စဉ်၏ အစဖြစ်သောကြောင့် အုပ်စုကွဲကျန်ရစ်သူ အတော်များများ ရှိသည်။ ရှည်လျားသော ကျွန်တော်တို့၏ စစ်ကြောင်းနှင့် တွဲထားသော တစ်ခုတည်းသော မော်တော်ယာဉ်က လူနာတင်ယာဉ် ဖြစ်သည်။ လူတစ်ယောက်က သူ့ခြေထောက်များ အရည်ကြည်ဖုများ ပေါက်သောကြောင့် နောက်ကျ ကျန်နေလျှင် သူ၏ အရေကြည်ဖုများကို ခြောက်အောင်လုပ်ပြီး၊ ပလာစတာ ကပ်ပေးသည်။ သူဆက်ချီတက်သည်။ လူတစ်ယောက်က နေမကောင်း ဖြစ်သောကြောင့် နောက်ကျနေလျှင် သူ့ကိုခေါ်ယူ၍ ဆေးကုပေးသည်။ သို့သော် လူတစ်ယောက်က ပင်ပန်းသောကြောင့် သို့မဟုတ် သူအလုံအလောက် ချီတက်ပြီးပြီဟု ထင်သောကြောင့် သို့မဟုတ် သူ၏ သဘာဝကိုက ထိုကဲ့သို့ လုပ်တတ်သောကြောင့် နောက်ကျနေလျှင် သူ့ကို သူနောက်ကျနေသော နေရာတွင် ထားရစ်ခဲ့ကြပြီး၊ သူကြိုက်နှစ်သက်သလို ရှေ့ကို ဆက်သွားနိုင်သည်။ သို့မဟုတ် နောက်ကို ပြန်သွားနိုင်သည်။ နောက်ပြီး ဤအရာက ဝင်းဂိတ်စစ်ဆင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ သူ၏ အဆုံးသတ်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့၏ ရည်မှန်းချက်က တစ်နာရီကို ပျမ်းမျှ ၄ နာရီ မြန်နှုန်း ရရှိရန်ဖြစ်သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်တွင် ကျွန်တော်တို့ ၎င်းကို အောင်မြင်ပြီးမြောက်ဖို့အတွက် မနီးစပ်ကြသော်လည်း ခြေလှမ်းနှုန်းက မြန်လွန်းသောကြောင့် အကြောင်းရင်း တစ်ခုခုကြောင့် စစ်ကြောင်းထဲမှ သင်

နောက်ကျ ကျန်ခဲ့လျှင် နောက်တစ်ကြိမ် အမိလိုက်ပြီး၊ သင့်တော်သော နေရာကို ယူဖို့ ခက်ခဲသည်ကို သင်တွေ့ရသည်။

မှောင်မည်းသော ညတစ်ညဖြစ်သည်။ ကောင်းကင် တိမ်ဖုံးနေရမည်ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကြယ်တာရာများကို ကျွန်တော် သတိမပြုမိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကြယ်တာရာများက အင်္ဂလန်တွင်ထက် ဤနေရာတွင် နှစ်ဆ ပိုမိုတောက်လက်ပြီး၊ နှစ်ဆပိုမို များသည်။ မနက် ၃ နာရီခန့်တွင် ချီတက်ခြင်းက ကျွန်တော်တို့ အတွက် အလိုအလျောက် ဖြစ်လာပြီး ကျွန်တော်တို့၏ အတွေးများက အတွင်းပိုင်းသို့ ပြန်လှည့်လာသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရှေ့မှ လူက သူ၏ ဘွတ်ဖိနပ်ကြိုး ကို ချည်ရန် သို့မဟုတ် သူ၏ အထုပ်အပိုကို နေရာတကျ လုပ်ရန် ခဏရပ် တန့်လျှင် ကျွန်တော်တို့ မရှောင်ဘဲ သူ့ကို တည့်တည့် ဝင်တိုက်ကြသည်။

၄ နာရီခန့်တွင် လထွက်လာသည်။ ၎င်းနောက်တွင် အခြေအနေက သိပ် ဆိုးဝါးတော့မည့်ပုံ မပေါ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းက မနက် မိုးလင်းရန် မဝေးတော့ကြောင့် ပြသနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အသေအချာပင် မနက်ရောက်လျှင် ကျွန်တော်တို့ တစ်ခါရပ်နားရလိမ့်မည်။

ယခု ရွာသား အုပ်စုကလေးများကို ကျွန်တော်တို့ စတင်တွေ့ဆုံကြသည်။ ရွာသားအုပ်စု ကလေးများထဲတွင် အမျိုးသားများက ရှေ့တွင်နေကြပြီး အမျိုးသမီးများက နောက်တွင်နေကြသည်။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို ဦးညွှတ်ကြိုဆိုကြပြီး၊ လမ်းခွင့်ပြုသလောက် ကျွန်တော်တို့နှင့် ဝေးဝေးခွာ နေကြသည်။ သူတို့ အလွန်ရှက်ရွံ့ ကြောက်လန့်နေကြပုံပေါ်သည်။ ၎င်းက အင်အားအပြည့်ဖြင့် ထွက်လာသောစစ်တပ်ကို သူတို့ပထမဆုံး တွေ့မြင် ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

နောက်ဆုံး ကျွန်တော်တို့အထဲက အမာကျောဆုံးလူပင်လျှင် သူမရတော့

ဟု စတင် ခံစားမိလာသောအခါ ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်နေသော အမိန့်ကို ရရှိကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ နောက်ကျကျန်ခဲ့ရာ၊ လမ်းကို စွန့်ခွာပြီး တောထဲတွင် ကျွန်တော်တို့အား ခွဲဝေသတ်မှတ် ပေးထားသော လေ့ကျင့်ရေး ဧရိယာကို ယူရန် သင့်လျော်သောနေရာက ဤနေရာဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

သို့သော် လမ်းကို မစွန့်ခွာမီ ကျွန်တော်တို့ဆီသို့ မနက်စာယူလာ ကြသည်။ ပွန်းပဲ့နေသော ပခုံးများမှ အထုပ်အပိုးများချပြီး၊ အငွေ့ထွက်နေသော ခြေထောက်များမှ ဘွတ်ဖိနပ်များ ချွတ်လျက် ကျွန်တော်တို့ မနက်စာ စားရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြသည်။
